

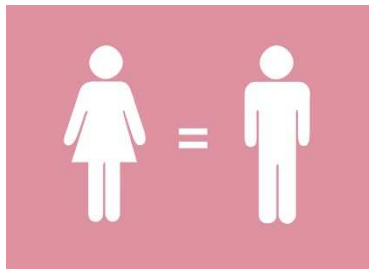
CELEBRACIÓN EN OS COTOS

13-14 de setembro do 2025

XXIV SEMANA DO TEMPO ORDINARIO C

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

Os COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

♪ **nº 53** *Onda Ti noso Pai neste día*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Hoxe Xesús vainos mostrar como é o Deus que quere que coñezamos.

Nós empeñámonos en querer entender a Deus coa intelixencia, e isto escápasenos das mans. A intelixencia e a razón non son ferramentas suficientes para entender a Deus.

Xesús, coa parábola de hoxe, simplifica as cousas para dicirnos que Deus é o Noso Pai, a Nosa Nai. Todos temos a experiencia do amor materno e paterno, por iso podemos comprender perfectamente que, para Deus, cada un de nós somos únicos. Por isto mesmo a Deus estalle a doer o nada que vale a vida nas terras de Palestina. Hoxe é un PAI doído, hoxe é unha NAI doída.

Nesta celebración acerquémonos a Deus coa sinxeleza coa que un fillo se acerca a un Pai, a unha Nai, sabendo que El está á nosa procura para poder compartir vida.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Sabernos cristiáns é estar nas mans dun Pai que nos acolle cos brazos abertos e nos agasalla co seu amor. Como fillos acudimos a El para pedirlle perdón porque sabemos que non sempre o facemos ben:*

Monitor/a

- ✓ Pedimos perdón porque seguimos murmurando, criticando e xulgando aos demais, e non sempre temos a razón. Señor, téndenos a túa man
- ✓ Pedimos perdón porque comodidade ou o medo nos levan a mirar para outro lado cando deberíamos mirar e berrar polas xentes das terras de Palestina. Cristo, téndenos a túa man
- ✓ Pedimos perdón por termos esquecido que Ti sempre estás de parte dos pequenos, dos humillados, dos desprezados, aos que nós temos que acoller e agarimar. Señor, téndenos a túa man

Celebrante: *Deus Pai agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida. A todos nos concede o Señor o perdón dos pecados, e a todos por Cristo Resucitado nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentándolle a Deus no silencio o que rebule no noso interior e as nosas intencións para esta semana. Pousamos tamén nas mans de Deus Pai e Nai a nosa preocupación polas xentes de Palestina.*
(Silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai, Creador e Señor do universo, óllanos con bondade, e fai que experimentemos o poder da túa misericordia, para nos dedicarmos de todo corazón a facer realidade o evanxeo. Pedímoscho por Xesucristo, que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *O evanxeo que hoxe imos escoitar non é para xulgar aos fillos, é sobre todo para amosar a grandeza do amor do Pai.*

Ser pai ou nai leva a un amar sen condicións, por iso moitas veces, como pais, facemos e aceptamos cousas dos nosos fillos que non aceptamos nos demais. E Deus é Pai e Nai.

No Leccionario I C páx 249 **1 Tim 1, 12-17** LECTURA

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PRIMEIRA CARTA DE SAN PAULO A TIMOTEO

Benquerido irmán:

Doulle grazas a Cristo Xesús, noso Señor que me enforteceu, porque confiou en min, encomendándome o ministerio; a min que fora un blasfemo, perseguidor e inxuriador. Pero compadeceuse, porque eu obrei, por ignorancia, sen ter aínda fe; e a graza do noso Señor sobreabundou coa fe e o amor, que hai en Cristo Xesús.

Esta é palabra segura merecente de que todos a acollan: que Cristo Xesús veu ao mundo para salvar os pecadores, dos que eu son o primeiro. Pero por iso mesmo compadeceuse, a fin de que Cristo Xesús amosase en min, o primeiro, toda a súa paciencia coma exemplo para os que habían crer nel para lograr a vida eterna.

Palabra do Señor

🎵 *nº 41 Quen nos vai separa de Ti SALMO*

(en pé) *No Lecc I C páx 250 Lc 15, 1-7.11-32 EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Naquel tempo os publicanos e pecadores achegábanse a Xesús para o escoitaren. Por iso os fariseos e letrados murmuraban:

- Este acolle os pecadores e come con eles.

Entón Xesús contoulles esta parábola:

- Quen de vós, se ten cen ovellas e perde unha delas, non deixa as noventa e nove no descampado, e vai en busca da perdida, a ver se a atopa? E cando a atopa, volve todo contento para a casa, con ela no lombo; e, chamando por amigos e veciños, dilles: "Alegrádevos comigo, que atopei a ovella que perdera". Pois asegúrovos unha cousa: no ceo haberá máis alegría por un pecador que se converta que por noventa e nove xustos que non precisan conversión.

E dixo tamén:

- Un home tiña dous fillos. O máis novo díxolle ao pai: "Papá, dáme a parte da herdanza que me corresponde". El repartiulle os seus bens. Días despois, este fillo recibiu todo xunto e marchou para un país remoto, onde malgastou a súa fortuna vivindo coma un perdido.

Despois de o gastar todo, houbo unha gran fame naquela terra, e empezou a pasar necesidade. Entón, acudindo a un natural do país, entrou a servir, e mandouno a unha granxa a coidar os porcos. Alí chegou a ter gana de encher o estómago coas landras que comían os porcos, pero ninguén llas daba.

Recapacitando, pensou: "¡Hai que ver! Cantos xornaleiros do meu pai teñen pan a fartar, e eu morro coa fame. Si, vou volver á de meu pai e voulle dicir: Papá, pequei contra o ceo e contra ti; xa non son digno de que me trates coma un fillo, trátame coma un xornaleiro".

Levantouse e volveu onda seu pai. Aínda estaba lonxe cando este, enxergándoo, saíu emocionado a recibilo, e botádoselle nos brazos, bicouno agarimosamente. O fillo exclamou: "Papá, pequei contra o ceo e contra ti, xa non son digno de que me trates coma un fillo".

Pero o pai díxolles aos seus criados: "Axiña, sacade a túnica mellor e vestídella; poñédelle un anel na man e calzado nos pés. Preparade un cuxo cebado para comelo e facer unha gran festa. Porque este fillo meu estaba morto e volve á vida, estaba perdido e atopámolo". E empezou a festa.

Pero resulta que o fillo máis vello estaba na leira e cando viña para casa, oíu a música e máis o baile. Chamou por un criado e preguntoulle que pasaba. O criado contestoulle: "Éche que volveu teu irmán, e teu pai mandou matar o cuxo cebado por recuperalo san e salvo". Entón alporizouse moito, e non quería entrar.

Pero o pai, saíndo, intentouno convencer. El díxolle: "Tantos anos como levo servíndote sen che faltar nunca en nada, e nunca un cabrito me deches para farrear cos meus amigos; e agora resulta que vén ese teu fillo, que queimou os teus bens con mala vida, e fas festa".

O pai contestoulle: "Meu fillo, ti sempre estás comigo e todo o meu é teu, que menos que celebrar unha festa cheos de alegría, xa que ese teu irmán estaba morto e volve á vida, estaba perdido e atopámolo?".

Palabra do Señor

PROFESIÓN DA FE

***Celebrante** Seguindo o camiño de Xesús proclamamos agora a nosa fe, sabéndonos fillos e fillas nas mans dun Deus que nos quere ben. Dicimos*

*♪ **Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Monitor/a:

Credes en Deus,

o Pai que nos amosa Xesús no evanxeo de hoxe, e que ama a todos sen diferenza desexando que todas as persoas sexan tratadas con misericordia e acollida?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes en Xesús Cristo, noso irmán,

que nos convida a compartir á súa beira e que desexa de nós fraternidade, PAZ e acollida?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes no Espírito Santo,

que nos alenta a colaborar a prol de tantas persoas necesitadas de seren tratadas con xustiza e agarimo e que están esquecidas na morte nas mesmas terras nas que viviu e deu vida o mesmo Xesús?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes na Igrexa,

comunidade que necesita das nosas mans e dos nosos esforzos, para ser nai que acolle, abraza e sempre está aí, cerquiña?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Rezamos como familia coa certeza de que o Noso Pai Deus vai escoitar a nosa oración, e dicimos: Señor, acolle a oración dos teus fillos*

Monitor/a

- ✓ Como a igrexa que somos, pidamos por todos nós para que na vida parroquial do día a día sexamos exemplo de amar, de acoller, de comprender. Oremos
- ✓ Como a comunidade que somos, pidamos para que sempre esteamos dispostos a ir buscar a quen se sente perdido pola enfermidade, pola soidade... e espera de nós cercanía, axuda e comprensión. Oremos
- ✓ Pidamos por cada un e cada unha de nós, que tantas veces nos sentimos perdidos, para que saibamos redescubrir na nosa vida a ledicia de sabérmonos agarimados, buscados e sempre acompañados polo Deus amor. Oremos
- ✓ Pidamos polos homes, mulleres, nenos e nenas, que viven sen vida nas mesmas terras nas que Xesús nos achegou ao Deus PAI que nos ten coma os seus fillos e fillas. Oremos

Celebrante: *Pai, grazas por escoitar esta nosa oración compartida, e grazas por escoitar tamén as pregarías que quedan gardadas no noso corazón. Por Cristo, noso Señor. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUNIÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Coa liberdade de sentirmos neste fogar de igrexa, comprometéndonos co Deus que é Pai, sabendo que sempre está á nosa beira acolléndonos, pómonos nas súas mans para dicirlle o aprendido de Xesús:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *O noso Pai Deus uniunos nunha soa familia para que compartamos a nosa vida con todos en amor e paz como irmáns. É fácil dicilo, pero máis difícil vivilo. Son moitos os conflitos, é moita a paz que necesita ser sementada. Está nas nosas mans facelo mellor porque as nosas mans queremos que sexan para PAZ.*

🎵 **Fagamos a paz irmáns**

COMUÑÓN

Celebrante: *A mesa do altar é compartir a mesa da vida. Participar hoxe é comprometerse para medrar no camiño de seguir a Xesús. Un camiño que nos volve ás mans de Deus Pai, que quere facer festa e convite con todos.*

Ditosos nós convidados a esta vida e a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 **nº 55** *No colo da miña nai*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

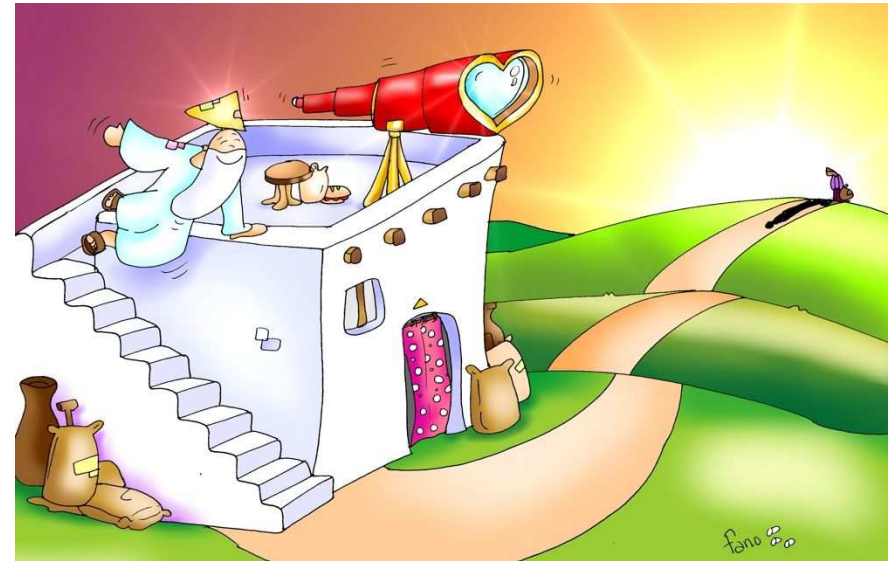
Celebrante:

Señor, Noso Pai,
ti concediches a túa Igrexa os dons eternos.

Axúdanos a medrar no evanxeo,
de xeito que con palabras e feitos
sexamos testemuñas da vida
de Xesucristo noso Señor e irmán
que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

Xesús non se cansará de amosarnos o grande que é o amor de Deus; ensinándonos que El é Pai e Nai con cada un e cada unha de nós.

Un Deus que nos espera cada día cos seus brazos abertos e cheos de agarimo. Un Deus que nos dá azos para sementar irmandade e PAZ. Fagámolo ben.

“Deus é o Pai que nos espera e agarima nas súas mans”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe

Avísase das misas (ver folla do mes)

*Que teñamos un bo día, unha boa semana
e o Señor nos bendiga,† nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz. Dámoslle grazas a Deus*